

مرور نظام مند مطالعات علمی انجام شده در حوزهٔ فساد اداری در ایران

علی اصغر فیروزجایان^۱، معصومه محمودیان^۲

شناسه پژوهشگر (ارکید): ۱۵۲۵-۳۱۴۲-۰۰۰۰-۰۰۰۳

شناسه پژوهشگر (ارکید): ۱۰۴۲-۴۹۵۰-۰۰۰۰-۰۰۰۳

چکیده

اگرچه «فساد» پدیدهٔ نوینی نیست و قدمتی به اندازه سرگذشت اجتماعات انسانی دارد، اما بدنهٔ اصلی دانش و ادبیات پژوهشی موجود درباره آن، در سه دهه گذشته پدید آمده و گسترش یافته است. فساد به مثابه موضوعی بین حوزه‌ای، در رشته‌های مختلفی چون اقتصاد، حقوق، مدیریت، علوم سیاسی، علوم اجتماعی و روانشناسی مورد مطالعه قرار گرفته است. این نوشتار تلاش می‌کند با مرور نظام مند پژوهش‌های برگزیده، شناختی دانشوارانه از فساد اداری در ایران به دست دهد و شکاف تحقیقاتی در این گستره را آشکار کند. در این راستا، نمونه‌ای در برگیرنده ۲۹ پژوهش منتخب بر پایه معیارهای شکلی، روشنی و محتوایی انتخاب و بررسی شد. بر اساس یافته‌های پژوهش، حجم مطالعات انجام شده در حوزهٔ مدیریت (۴۱ درصد) و حوزه اقتصاد (۲۴ درصد) بیشتر از دیگر حوزه‌ها است که روشن می‌کند پدیدهٔ فساد بیشتر به عنوان نشانه‌ای از إشکال در مدیریت دولت و یا پدیده‌ای مؤثر بر متغیرهای اقتصادی مورد توجه قرار گرفته است و نه به مثابهٔ مستله‌ای اجتماعی. مطالعات پیش‌گفته بیشتر با روش و تکنیک‌های تحلیل کمی صورت گرفته و با وجود ضعف در شناخت علل فساد در جامعه، تنها ۷ درصد از پژوهش‌ها در جستجوی چرایی رخداد فساد بوده‌اند. هرچند در این مطالعات پیشنهادهای متنوع و در سه سطح بین‌الملل، ملی و سازمانی ارائه شده است؛ در عین حال با توجه به پیچیده‌بودن مفهوم فساد، لازم است به لحاظ روشنی و نظری مطالعاتی ترکیبی در این گستره انجام پذیرد.

واژگان کلیدی: فساد، فساد اداری، مرور نظام مند، مستلهٔ اجتماعی.

۱. دانشیار دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، گروه جامعه‌شناسی، دانشگاه مازندران (نویسندهٔ مستول)/a.firozjayan@umz.ac.ir
۲. دکترای جامعه‌شناسی، دانشگاه مازندران/m.mahmoudian.88@gmail.com

مقاله علمی پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۶/۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۸/۱۱

دوفصلنامه مسائل اجتماعی ایران، سال دوازدهم، شماره ۲، پاییز و زمستان ۱۴۰۰، صص ۲۰۱-۲۲۰

۱. مقدمه و بیان مسئله

از هنگامی که فعالیت‌های آدمی شکل سازمان یافته به خود گرفت، فساد اداری نیز در نتیجه تعاملات درونی و تعامل سازمان با محیط بیرون نمایان شد. «آثار به دست آمده از اولین دولت‌هایی که در چین و هند تشکیل شدند، بیانگر نگرانی چندین هزارساله دولت‌ها نسبت به سوءاستفاده افراد از امکانات و موقعیت‌های دولتی است» (حسینی و فرهادی‌ژاد، ۱۳۸۰: ۳۷). امروزه نیز برپایه گزارش‌های سالانه برخی سازمان‌های بین‌المللی از جمله سازمان شفافیت بین‌الملل (TI)^۱، صرف نظر از میزان توسعه اجتماعی- اقتصادی، هیچ کشوری در دنیا مدعی نظام اداری سرتاسر سالم نیست و در همه آن‌ها سطوحی از فساد وجود دارد.

اگر فساد تنها به لغزش‌های گاه به گاه در تعهدات شخصی مربوط می‌شد، ممکن بود بتوان با آن کنار آمد؛ اما «فساد، آشکال بی‌شمار، علل متنوع و پیامدهای غیرمنتظره‌ای دارد که برخی از آن‌ها تا حدی جبران ناپذیرند» (کایدن، ۱۳۹۴: ۱۹). فساد «علامتی است که نشان می‌دهد اشکالی در مدیریت دولت وجود دارد. نهادها که برای تعیین روابط متقابل بین شهروندان و دولت طراحی شده‌اند، برای ثروتمندشدن و تدارک منابع برای افراد فاسد استفاده قرار می‌گیرند» (آکرم، ۱۳۸۸: ۲۹۵). پیامدهای ویرانگر فساد، ابعاد سیاسی، اقتصادی و اخلاقی زندگی اجتماعی انسان‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. فساد باعث به هم ریختن ترکیب مخارج دولت می‌شود؛ چراکه سیاستمداران فاسد منابع را بیشتر به بخش‌هایی سوق می‌دهند که سودهای کلان عایدشان شود؛ بنابراین مانع سرمایه‌گذاری می‌شود، رشد اقتصادی را به تأخیر می‌اندازد، ناکارآمدی را بیشتر می‌کند و رقابت آزاد را دور می‌زند (سلیمی و پورعزت، ۱۳۸۹؛ دوازارت، ۱۳۹۴؛ آندریگ، ۱۳۸۸).

فساد «قدان اعتماد را تقویت می‌کند و فقدان اعتماد، تلاش حکومت در بسیج جامعه در مبارزه با فساد را بی‌اثر می‌سازد. علیت قوی متقابله بین ادراک فساد و اعتماد به نهادهای سیاسی وجود دارد» (فضلی و جلیلی، ۱۳۹۱: ۸). «فساد در یک شبکه، کارش تخریب و پیامدش به مانند انگل است و به تدریج همه جا را فرامی‌گیرد، زیرا به یک هنجار تبدیل می‌شود. این هنجار و فرهنگ، معیاری تولید می‌کند که دیگران خود را با آن مقایسه می‌کنند و در آن مسیر به مسابقه می‌پردازند تا از هم سبقت بگیرند» (حسینی هاشم‌زاده، ۱۳۹۴: ۴۳)؛ بنابراین موجب مسیریابی نادرست منابع و استعدادهای نهفته می‌شود و «زمینه رکود استعدادها و جهت‌گیری حرکت منابع بالقوه و بالفعل انسانی به سمت فعالیت‌های نادرست و دستیابی به منافع سهل الوصول را فراهم می‌سازد» (سلیمی و پورعزت، ۱۳۸۹: ۱۳۲). نتیجه‌این روند، سست شدن ارزش‌های اخلاقی اجتماعی خواهد بود.

در گزارش سالانه سازمان شفافیت بین‌الملل به عنوان یکی از بهترین نهادهای جهانی در این حوزه، عددی بین ۰ تا ۱۰۰ به کشورهای مورد مطالعه اختصاص می‌یابد که در آن، نمره بالاتر نشانه سلامت بیشتر ساختارهای بوروکراتیک است. ایران در گزارش سال ۲۰۲۰ این سازمان، نمره ۲۵ را

1. Transparency International

کسب کرد که نسبت به سال قبل از آن پایین‌تر بوده و از میان ۱۶۷ کشور مورد بررسی، رتبه ۱۴۹ را به دست آورده که جایگاه بدتری نسبت به رتبه قبلی (۱۴۶) است. قرار گرفتن در جایگاهی کمابیش مشابه در بیش از یک دهه اخیر، نشان‌دهنده تداوم وضعیت نامناسب شاخص ادراک فساد در کشور است و افشاری پرونده‌های کلان فساد مالی نیز ابعاد ساختاری این مسئله را بر جسته می‌نماید. افزون بر آن، در اصول ۳، ۸، ۴۳، ۴۹، ۵۵، ۷۶، ۷۷، ۱۱۰، ۹۰، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برکنترل و نظارت بر دستگاه‌های اجرایی و مبارزه با فساد، تباہی، انحصار طلبی، رشوه، اختلاس و... تصریح شده است. در قرآن کریم نیز آمده است: «چون بخواهیم جامعه‌ای را هلاک سازیم، به خداوندان نعمتش امر می‌کنیم در آن جامعه فساد کنند؛ پس چون چنین کردند، مستحق نابودی می‌گردند و آنگاه عذاب، آنان را در برگرفته هلاکشان می‌سازد» (قرآن، ۱۷: ۱۷). موارد یادشده در کنار پیامدهای منفی عمومی ناشی از فساد بر جوامع، ضرورت پرداختن به مقوله فساد را از جوانب مختلف مورد تأکید قرار می‌دهند.

به طورکلی، هر کار تحقیقی از یک سواز کارهای پیشین تأثیر می‌پذیرد و از سوی دیگر بر کارهای آتی تأثیر می‌گذارد. به طور خاص در رشته‌های علوم انسانی که موضوع مورد بررسی آن‌ها انسان است، به احتمال قریب به یقین نمی‌توان مطالعه واحدی را پیدا کرد که راه حل قطعی مسئله مورد پژوهش را ارائه داده باشد؛ بنابراین «حل قطعی هر مسئله، تا حد زیادی مستلزم انجام مطالعات بسیار است» (ازکیا، ۲: ۱۳۸۵). تنها هنگامی که نتایج پراکنده در شکل یک مجموعه مورد بررسی قرار گیرند، شبکه دانش به جریان می‌افتد و نتایج و راهکارها با اتصال به یکدیگر می‌توانند به حل یک مسئله در ابعاد مختلف منجر شوند. منطق بنیادی در ضرورت تدوین بخشی با عنوان «مور مطالعات پیشین» در نوشته‌های علمی نیز تلاش برای ایجاد ارتباط اثربخش میان پژوهش‌های پراکنده است که متأسفانه در حال حاضر در بیشتر موارد به ارائه تلخیصی از پایان‌نامه‌ها تقلیل یافته است. بررسی نظام مند مطالعات موجود، به طور بالقوه می‌تواند ارتباط بین پژوهش‌ها را به شکل مناسبی برقرار نماید.

اگرچه پدیده فساد در رشته‌های مختلف از جمله حقوق، اقتصاد، علوم سیاسی، جامعه‌شناسی و مدیریت مورد مطالعه قرار گرفته است؛ اما برخی از پژوهشگران این حوزه اعتقاد دارند «نیم‌نگاهی به تعداد رویه‌رشد مطالعات علمی مختلف درباره فساد، منجر به سؤالات بیشتری می‌شود تا جواب» (دوگراف و سایرین، ۶۲: ۱۳۹۴). از نظر دوگراف، مارافیک و واخنار، زیرساخت‌های نظری مختلف در بررسی فساد، گاهی مانع مقایسه چشم‌اندازهای مختلف ورسیدن به یک دانش انباشتی می‌شود و نقاط عزیمت متفاوت مفهومی و نظری رشته‌ها، به «گفتمان گرها» منجر شده است (۶۳: ۱۳۹۴). آیا مطالعات انجام شده در ایران نیز واجد همین ویژگی‌هاست؟ پژوهشگران کدام رشته‌ها و با چه رویکردهایی فساد را مورد مطالعه قرار داده‌اند؟ به نظر می‌رسد دانستن پاسخ چنین پرسش‌هایی، برای تدوین طرح مسئله‌ای جدید در حوزه مطالعات علمی فساد مهم است. در همین راستا تلاش می‌شود با مورونظام مند شماری از پژوهش‌های واجد معیارهای شکلی، روشی و محتوایی، شناختی کلی در ساختاری جدید از تلاش‌های علمی که تاکنون برای تبیین فساد در ایران انجام شده است، ارائه گردد.

تعريف فساد

تلاش‌هایی که برای ارائه تعریفی جهان‌شمول از فساد صورت می‌گیرد، در بسیاری از کشورها با مشکلات حقوقی و سیاسی مواجه می‌شود. «هنگامی که مذاکرات در مورد معاهده ملل متحده برای مبارزه با فساد در اوایل سال ۲۰۰۳ شروع شد، یکی از گزینه‌های مورد توجه آن بود که فساد هرگز تعریف نشود و در عوض، انواع آن یا اعمال خاص فاسد فهرست شوند» (حسینی هاشم‌زاده، ۱۳۹۴: ۲۶).

این در حالی است که به باور بسیاری از پژوهشگران این حوزه از جمله اسکار کور، هرپژوهشی که درباره فساد انجام گیرد به شدت تحت تأثیر چگونگی تعریف مفاهیمیش قرار دارد. درواقع، نوع درک یا برداشتی که درباره مفهوم یا پدیدۀ فساد وجود دارد، در ماهیت تحلیل و مدل‌بندی آن بسیار مؤثر است.^۱ ازین‌رو، در ادامه تعاریف معمول از فساد ارائه و پس از آن کوشش می‌شود با دسته‌بندی کلی تعاریف، فضای مفهومی مسئله موربدی روش‌ترکدد.

بررسی‌های علمی پیرامون پدیدۀ فساد، موجب بروز ویژگی‌هایی از آن شد که مبنای تعریف مفهوم فساد توسط پژوهشگران قرار گرفت. العطاس^۲، فساد را «به معنای خیانت درامات در جهت نفع شخصی تعریف کرده است» (دوگراف و سایرین، ۱۳۹۴: ۴۹).

از نظر جوزف اس نای^۳، «فساد رفتاری است که به خاطر کسب منزلت یا امور مالی معطوف به امور شخصی (شخصی، خانوادگی، محفظ خصوصی) از وظایف رسمی یک نقش دولتی انحراف پیدا می‌کند؛ یا قوانینی را که علیه اجرای انواع مشخص تأثیرگذاری معطوف به امور خصوصی است، نقض می‌کند. این امر شامل رفتارهایی چون اخذ رشوه (استفاده از یک پاداش به منظور منحرف کردن قضایت یک شخص در جایگاه اعتماد)، خویشاوندگرایی (اعطای حمایت به دلیل روابط نسبی به جای شایستگی) و اختلاس (تخصیص غیرقانونی منابع عمومی برای استفاده‌های معطوف به امور خصوصی) می‌شود» (روبینستان و مارافیک، ۱۳۹۴: ۹۵).

به باور سوزان رز آکرمن^۴، «فساد زمانی رخ می‌دهد که ثروت خصوصی و قدرت عمومی با یکدیگر همپوشانی پیدا می‌کند و نشان دهنده تمایل غیرقانونی به تبدیل پرداخت به عنوان معیار تصمیم‌گیری است» (آکرمن، ۱۳۹۶: ۲۰۰).

تعریف سنیور^۵ از فساد، پنج شرط را شامل می‌شود که باید به طور همزمان وجود داشته باشند: (فساد زمانی اتفاق می‌افتد که ۱) یک مفسد (۲) به طور مخفیانه (۳) لطفی را به یک فاسد یا یک کاندیدای نفوذ اعطای می‌کند (۴) تا به نحوی عمل کند که (۵) به مفسد به دلیل آن که صاحب قدرت یا کاندیدای

۱. مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران، ۱۳۹۲

2. Syed Hussein Alatas

3. Joseph S. Nye

4. Susan Rose Ackerman

5. Senior

نفوذ است فایده برساند. لطف باید یک کالای مثبت یا خدمتی مانند پول یا تعطیلات مجانی^۱ باشد. کالاهای منفی مانند خشونت فیزیکی یا باج خواهی را نمی‌توان به عنوان لطف تعریف کرد» (سنیور، ۲۰۰۶: ۲۷).

نقش اصلی و قاطعانه دولت، در اکثر تعاریف فساد منعکس است و بیشتر پژوهشگران فساد را به عنوان رابطه‌ای خاص بین دولت و جامعه تعریف کرده‌اند. از این نظر، «تکامل فساد را می‌توان در دو حوزه تعامل بین دولت و جامعه (ملّی و بین‌المللی) و فساد در درون خود دولت و بین سطوح و لایه‌های مختلف آن دید» (آندریگ، ۱۳۸۸: ۱۵ و ۱۶).

با وجود همهٔ پراکندگی‌های موجود در تعریف فساد، به نظر می‌رسد برای اولین بار، سنتوریا^۲ (۱۹۳۱) تعریف معروف از فساد را به عنوان «سوء استفاده از قدرت دولتی برای منافع شخصی» مطرح کرد. اساس این تعریف توسط سازمان شفافیت بین‌الملل (TI)، سازمان ملل متحد (UN) و بسیاری از محققان (از جمله کافمن، گونارمیردال و ...) پذیرفته شد؛ اما از آنجاکه بخش خصوصی را شامل نمی‌شد، سازمان شفافیت بین‌الملل در سال ۲۰۰۳ تعریف وسیع‌تری را از فساد برپایه «سوء استفاده از قدرت به امانت داده شده برای منافع شخصی» ارائه داد. (دوگراف و سایرین، ۳۱: ۱۳۹۴ و ۳۲). در دهه ۱۹۸۰ تحقیقات مرتبط با فساد به زمینه‌های متنوعی از علوم راه یافت و یکی از دلایل دشواری تعریف فساد، وجود دیدگاه‌های متنوع تخصصی در مورد آن است.

۲. رویکرد نظری

رویکردهای نظری مورد استفاده برای تبیین موضوع فساد، همانند تعاریف ارائه شده از مفهوم فساد در حوزه‌ها و سطوح مختلف، گوناگون است. این رویکردها را می‌توان در قالب خرد و کلان طرح نمود. تئوری‌های انتخاب عقلانی^۳ (هزینه-فایده)، تبیین‌های اخلاقی، جرم‌شناسی و رویکرد نظری وبر، غالباً در چهارچوبی طرح می‌شوند که پدیدهٔ فساد را در سطح خرد و میانه مورد توجه قرار می‌دهند؛ در حالی که در رویکردهایی چون تئوری نظام‌ها^۴، اقتصاد نهادی، رویکرد اجتماعی (شبکهٔ فساد)، رویکرد سیاسی و رویکرد جامعه منشوری^۵، فساد در سطح کلان مورد تحلیل قرار می‌گیرد. در ادامه، به گزاره‌های اصلی هریک از این تئوری‌ها اشاره می‌شود.

در تئوری‌های انتخاب عقلانی، فساد به عنوان نتیجهٔ محاسبات عقلانی هزینه-فایده کارگزاران دولتی تلقی می‌گردد. «فرض براین است که سیاست‌مداران و بوروکرات‌ها در پی قدرت سیاسی و

1. Free Holiday

2. Sentoria

3. Rational choice theory

4. System theory

5. Theory of prismatic society

مالی هستند» (هیوود، ۱۳۸۱: ۱۲). منطق بنیادی این رویکرد، به تئوری انتخاب عقلانی و بازدارندگی نشوکلاسیک‌ها در حوزه جرائم بازمی‌گردد. مفاهیم اصلی این دیدگاه یعنی هزینه و فایده، در اقتصاد خرد ریشه دارند و اقتصاددانان نیز به طور سنتی عقیده داشته‌اند «با وجود سه نوع بازیگر اقتصادی یعنی کارگزار، مدیر و دست‌آخر طرف سومی که سود و زیانش به کارگزار بستگی دارد، فساد ممکن خواهد بود» (هیوود، ۱۳۸۱: ۱۰۹).

رویکردهای اخلاقی به فساد، آن را نقض عهدی می‌دانند که بین دولت و کارکنانش روى مى دهد و فارغ از این که فرد در ساختار دولت چه پایگاهی داشته باشد، بر عملکرد شخصی او تأکید می‌شود. مفروض اصلی این رویکرد، تعریف کنش‌های اخلاقی سالم در مقابل کنش‌های اخلاقی فاسد است و «تریبیت اخلاقی افراد، در شکل‌گیری فساد یا عدم شکل‌گیری فساد بیشترین تأثیر را دارد» (سلیمی و پورعزت، ۱۴۳: ۱۳۸۹). دوگراف، مارافیک و واخنار، این نکته را یادآور می‌شوند که وجود دلالت اخلاقی روشن در مورد فساد، یکی از نقاط مشترک پژوهش‌های فساد با هر رویکردی است. درواقع مردم درباره هنجارهای تعیین‌کننده شخص فاسد اتفاق نظر ندارند، ولی درباره نکوهیده‌بودن این مفهوم متفق القول‌اند. هرکس که فاسد لقب بگیرد، معمولاً مورد قضاوت اخلاقی منفی واقع می‌شود» (دوگراف و سایرین، ۱۳۹۴: ۳۴۱ و ۳۴۲).

در تبیین فساد با رویکرد جرم‌شناختی، فساد کارمندان به عنوان جرائم فردی مورد بررسی قرار می‌گیرد. هاوسمان و واله^۱، چند مفهوم مرتبط با فساد در جرم‌شناختی را بر شمرده‌اند که عبارت از جرائم سازمان‌یافته، جرائم شغلی و جرائم سازمانی (شامل جرائم شرکتی و جرائم دولتی) است. به‌طور مشخص، تئوری فشار مرتّن و تئوری جرائم یقه‌سفید ساترلند نظریات دیگری هستند که در تبیین جرم‌شناختانه فساد مورد استفاده قرار می‌گیرند. تئوری فشار، شکاف بین اهداف تعیین‌شده و ابزارهای موجود برای دستیابی به آن اهداف را منشأ فشاری می‌داند که می‌تواند انگیزه‌ای برای نقض قانون باشد. مفهوم جرم یقه‌سفید را ساترلند برای اولین بار در کنگره جامعه‌شناسی آمریکا در سال ۱۹۳۹ به کار برد. از نظر او، جرائم یقه‌سفید رفتارهای مجرمانه‌ای را شامل می‌شود که افرادی در سطح بالای پایگاه اجتماعی- اقتصادی مرتکب می‌شوند و «از پایگاه اجتماعی و اقتصادی خود به عنوان پوششی برای فعالیت‌های نادرست استفاده می‌کنند» (محسنی، ۱۳۸۶: ۱۳۶).

فساد سازمانی در رویکرد وبر، پدیده‌ای است که از بروکراسی نابالغ یعنی بروکراسی‌ای که هنوز اقتدار قانونی- عقلانی در آن به کمال نرسیده ناشی می‌شود. ازانجاکه و بر در تحلیل انواع سلطه (کاریزماتیک، سنتی و قانونی- عقلانی) ارتباط بین حاکمان و حکومت شوندگان را مورد بررسی قرار می‌دهد، اندیشه‌ای او درباره فساد را نیز باید در همین چهارچوب درک نمود. با توجه به تعریف سازمان دولت محور که با کار و بر تناسی بیشتری دارد، فساد وقتی ایجاد می‌شود که تمایز میان نقش خصوصی- دولتی به روشنی ترسیم نشده است و این مدخلی برای بروز رفتار انحرافی فراهم می‌آورد که می‌تواند از «ابهام در قوانین،

نامطلوب بودن روش‌های تصویب و نظارت، نامطلوب بودن نظام استخدام یا فرهنگ سازمانی‌ای که ساختار رسمی در آن نفوذ نکرده است، نشئت بگیرد» (دوگراف، مارافیک، واختنار، ۱۳۹۴: ۳۴۵).

رویکرد شبکه فساد، از دیگر تئوری‌های سطح کلان در تبیین فساد است. ازنظر هیوود هدف از ایجاد مفهوم شبکه، «درنظرگرفتن هم‌جواری محیطی در سازمان درنتیجه نوعی سیستم اتحاد بین دو فرد یا بازیگران جمعی علیه بازیگر سوم (یعنی قربانی) است. هدف این اتحاد، کاهش اتکای بازیگران به مزه‌های قانونی سازمانی و در مقابل، ایجاد محیطی مساعد است که درنهان مورد گفت‌وگو قرار گرفته است» (هیوود، ۱۳۸۱: ۱۱۸). در شرح ویژگی‌های فساد شبکه‌ای، هیوود از مفاهیم نیروی شبکه، سیستم ارزشی شبکه، حافظه شبکه و امنیت شبکه استفاده می‌کند. شبکه فساد با این فرض شکل می‌گیرد که مزه‌های میان حوزه عمومی و خصوصی به هم ریخته است و این شبکه صرفاً به طور غیرقانونی برابهامات موجود در قانون به نفع خود می‌افزاید.

نظریه نظام‌ها، رهیافت نیکولاس لومان¹ به فساد است. لومان جامعه را متشکل از نظام‌های کارکردنی بسته‌ای می‌داند که به لحاظ ارزشی مستقل‌اند، خود مرجع هستند و کدهای کارکردنی مخصوص به خود را بازنمایید می‌کنند. «این به نوبه خود یعنی تصمیم‌های سیاسی در سطح نظام‌های کارکردنی، تنها از لحاظ سیاسی قابل توجیه هستند و تصمیمات نظام‌های اقتصادی را تنها به لحاظ اقتصادی می‌توان توجیه کرد؛ اما تجربه روزمره داستان متفاوتی را نشان می‌دهد که در آن تمایز کارکردنی جامعه به هیچ وجه در سطح سازمان حفظ نمی‌شود» (هیلر، ۱۳۹۴: ۱۵۹ و ۱۶۰). از دیدگاه نظریه نظام‌ها، اتهام فساد بدین معناست که با منطق یک نظام، بتوان به درون نظام دیگری نفوذ کرد.

آکرمن به عنوان یکی از تئوری‌پردازان اقتصاد نهادی، اعتقاد دارد که باید «میان مبادلات فاسد فرصت طلبانه در سطح پایین و فساد نظام‌مند که کل سلسله‌مراتب بوروکراتیک، نظام انتخاباتی، یا ساختار کلی دولت را از بالا تا پایین تحت تأثیر قرار می‌دهد، تمایز قائل شد» (آکرمن، ۱۳۹۴: ۱۲۹). به نظر او جوهره رویکرد اقتصاد نهادی این است که ادعا می‌کند کارفرمایان و کارگزاران بربستری نهادی عمل می‌کنند و در معنایی وسیع، افراد به مشوق‌ها، چماق‌ها و هویج‌های ایجاد شده از سوی نهادها پاسخ می‌دهند. پس از آن، باید چگونگی عکس العمل مردم و شرکت‌ها به نهادهای موجود و انگیزه‌های سیاسی و اقتصادی دارندگان قدرت برای تغییر شکل نهادی لحاظ شود؛ اما باید توجه داشت که با وجود ارتباط کاملاً قوی بین ساختارهای نهادی و فساد، «پیکان علی ممکن است دوطرفه باشد. از نهادها به فساد و از فساد به انتخاب نهادی» (آکرمن، ۲۰۰۶: ۲۶).

در رویکردهای سیاسی موجود، غالباً فساد معلوم فرایندهای مدرنیزاسیون و یا وجود نواقصی در سیستم سیاسی است. هانتینگتون² و اسکات³، فساد را محسول جانبی تغییرات سریع در جوامع

1. Niklas Luhmann

2. Huntington

3. Scott

می‌دانند که تحت عنوان فرایند نوسازی (مدرنیزاسیون) از آن یاد می‌شود؛ زیرا نوسازی تغییرات گسترده‌ای را در ارزش‌ها، نهادها و استانداردها به وجود می‌آورد که موجب افزایش عدم اطمینان و عدم پیروی از قواعد می‌گردد. به باور پیروان دیدگاه‌های طراحی نهادی، نوع طراحی نهادی برخی نظام‌های سیاسی آن‌ها را نسبت به دیگران مستعد بروز فساد می‌نماید. «مفهوم نظری مرکزی، در فرض رقابت سیاسی واقع شده است که بر انتخابات ایدئال به عنوان ابزار کافی برای کنترل و پاسخگویی تأکید دارد. چنین چشم‌اندازی در پی کشف سازوکارهای علی‌ناهمخوان همچون بازیودن و شفافیت، رقابت حزبی، قواعد تصمیم‌سازی یا مسائل کنش جمعی است» (دوگراف، مارافیک، واخنار، ۱۳۹۴: ۶۷ و ۶۸).

ریگز در تئوری جوامع منشوری، کارآمدی اصول مدیریت دولتی مدرن و سازوکارهای مبارزه با فساد ناشی از آن را برای کشورهای در حال توسعه مورد تردید قرار داد. ایده اصلی ریگز این است که «واردکردن دستورات نهادی و هنجارهای خارجی به جوامع سنتی، نوع جدیدی از جامعه را ایجاد می‌کند؛ این جامعه جدید نه سنتی است و نه مدرن و نه لزوماً در حال مدرن شدن. ریگز این جامعه را جامعه منشوری می‌خواند و استدلال می‌کند که ویژگی‌های آن عموماً درست درک نمی‌شوند؛ زیرا مفروضات نظریه اجتماعی این است که جوامع یا سنتی هستند یا مدرن و یا در حال گذار به سوی مدرن شدن» (دو از وارت، ۱۳۹۴: ۱۰۵). نظریه او، از مطالعات کلاسیک دورکیم، تونیس، وبر و کارکردگرایی ساختاری پارسونز به ویژه مفهوم متغیرهای الگویی او متأثر است. ریگز تأکید می‌کند «جامعه منشوری الزاماً انتقالی نیست. او در راستای فرضیه کارکردگرایی «تعادل پایدار»، استدلال می‌کند جوامعی که هنجارهای سنتی و مدرن را در کنار هم دارند، از سازوکارهای انطباقی خاص خود برخوردارند و ممکن است ایستادگی کنند. نظم جامعه منشوری ممکن است به مدت نامعین منشوری باقی بماند. در واقع، این جامعه سازوکارهای تعادلی خاص خود را دارد» (دو از وارت، ۱۳۹۴: ۱۰۷). ریگز استدلال می‌کرد برای مجزا و مستقل ماندن نظام اداری، سطحی از اختلاف کارکردی مورد نیاز است که در جوامع منشوری وجود ندارد.

همان‌گونه که انتظار می‌رود، هرکدام از رویکردهای نظری با تأکید بر وجهی از ویژگی‌های فساد به تبیین و تحلیل آن می‌پردازند. تنوع در تعاریف فساد و در رویکردهای نظری برای تبیین آن، نشان می‌دهد مانند بسیاری از پدیده‌های اجتماعی دیگر با واقعیتی چندعلیتی مواجه هستیم. در واقع، علل چندگانه و چندسطوحی در ایجاد فساد نقش دارند و این پیچیدگی را می‌توان در قالب مفهوم علیّت عطفی چندگانه درک نمود. «علیّت عطفی چندگانه،^۱ ویژگی کلیدی پیچیدگی علیّ است که بر ترکیب علت‌ها و ترکیب شروط علیّ استوار است» (ساعی، ۱۳۹۲: ۶۵؛ درباره فساد نیز این‌گونه است و «خوشه‌های عوامل، در تمام سطوح مهم هستند» (هوبرتس، ۱۳۹۴: ۳۲۷).

1. Multiple conjunctional causation

2. Causal configuration

۳. روش

روش موراستفاده در این تحقیق، مرور نظام مند^۱ است. مرور نظام مند، عبارت است از بررسی شواهد پیرامون پرسشی که به‌گونه‌ای واضح تدوین شده است. در این بررسی، از روش‌های منظم و مشخصی برای شناسایی، گزینش و ارزیابی نقادانه پژوهش‌های اولیه در باب موضوع استفاده می‌شود و داده‌های این مطالعات استخراج و تجزیه و تحلیل می‌شوند (عباسی و سراج زاده، ۱۳۹۴: ۱۳۸).

مرور نظام مند، بهترین نوع شناخته شده انواع مرورهاست. این نوع از مرور، به دنبال جست‌وجویی نظام مند برای ارزیابی و تلفیق پژوهش‌هاست و انجام آن مستلزم رعایت ضوابط و اصول راهنمای استاندارد و تعریف شده است. (گرانت و بوث، ۲۰۰۹: ۹۵). به نظر دنسکاب،^۲ مراحل مرور نظام مند عبارت‌اند از: ۱. تعیین اهداف (در این مرحله اهداف یا سؤالات مشخصاً طرح می‌شود)؛ ۲. فرایند جستجو (بعد از تعیین کلمات کلیدی آن‌ها را در پایگاه‌های مرتبط با موضوع تحقیق جستجو می‌کنیم)؛ ۳. ارزیابی کیفیت (کیفیت منابع به دست آمده براساس میزان ارتباط و اعتبار نتایج مورد ارزیابی قرار می‌گیرد)؛ ۴. فهرست منابع واردشده در مرور (معمولًا قبل از شروع بررسی نمونه موردنبررسی لیست می‌شود)؛ ۵. خلاصه توصیفی (از هر نمونه براساس معیارهای مختلف خلاصه توصیفی تهیه می‌شود)؛ ۶. تحلیل نتایج (در این مرحله یافته‌ها براساس سؤالات تحقیق مورد سازمان‌دهی و دسته‌بندی قرار می‌گیرد)؛ ۷. نتیجه‌گیری (نکته محوری در نتیجه‌گیری، تلفیق نتایج و ارائه راهکارهای عملی در راستای اهداف تحقیق است) (دنسکاب، ۲۰۱۷).

هدف از انجام این تحقیق، ارائه تحلیلی نظام مند از مطالعات موجود در حوزه فساد اداری در ایران است؛ به همین منظور، پاسخ به سؤالات زیر محور تحقیق پیش رو خواهد بود:

- پژوهش‌های منتخب در حوزه فساد به عنوان یک موضوع بین‌رشته‌ای، بیشتر در کدام رشته‌های علمی انجام شده است؟

- پژوهش‌های منتخب در حوزه فساد، چه رویکردهای نظری را مورد توجه قرار داده‌اند؟
- پژوهش‌های منتخب در حوزه فساد، چه روش‌هایی را مورد استفاده قرار داده‌اند؟
- پژوهش‌های منتخب در حوزه فساد، در چه سطحی (خرد-میانه-کلان) انجام شده‌اند؟
- پژوهش‌های منتخب در حوزه فساد، از چه تکنیک‌هایی برای گردآوری داده‌ها استفاده کرده‌اند؟
- پژوهش‌های منتخب در حوزه فساد، از چه تکنیک‌هایی برای تحلیل داده‌ها استفاده کرده‌اند؟
- آیا بین یافته‌های پژوهش‌های منتخب در حوزه فساد و پیشنهادهای ارائه شده تناسب وجود دارد؟
- آیا بین اهداف تعیین شده در پژوهش‌ها و یافته‌های آنان تناسب وجود دارد؟

1. Systematic review

2. Grant & Booth

3. Denscombe

در این تحقیق بعد از تعیین اهداف و سوالات تحقیق، فرایند جستجو با محوریت مفهوم فساد، فساد اداری و فساد سازمانی آغاز شد. با انتخاب معیار پژوهش علمی در مرحله اول، جستجو در پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی^۱ (SID) و پایگاه مجلات تخصصی نور^۲ و پایان نامه های مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری در دانشگاه های تهران، تربیت مدرس، شهید بهشتی و پایان نامه های همین مقاطع در سازمان اسناد و کتابخانه ملی صورت گرفت. بازه زمانی جستجو با توجه به موجود بودن مطالعات به خصوص در پایگاه های جستجو، از سال ۱۳۷۳ الی ۱۳۹۶ را شامل می شود. در مرحله اول، ۶۳ مطالعه به عنوان جامعه مطالعاتی در دسترس قرار گرفت.

ملاک ورود مطالعات در مرحله نهایی، دارابودن عناصر استاندارد و مورد انتظار پژوهش علمی بوده است که عبارت اند از: دارابودن ملاک های شکلی (شامل عنوان، حوزه، ماهیت، نظریه)؛ ملاک های روشنی (شامل مشخص بودن روش، سطح تحلیل، میدان مطالعه، حجم نمونه، تکنیک گردآوری داده و تکنیک تحلیل داده)؛ و ملاک های محتوایی (شامل هدف، یافته ها، توصیه ها). بر همین اساس، در مرحله نهایی ۲۹ پژوهش مورد بررسی قرار گرفت که شامل ۱۲ مقاله علمی-پژوهشی و ۱۷ پایان نامه کارشناسی ارشد و دکترا است. بعد از بررسی مطالعات منتخب و با توجه به سوالات تحقیق با ترکیب و تحلیل اطلاعات و جزئیات دسته بندی شده حاصل از بررسی مطالعات انتخابی، یک کلیت جدید مبتنی بر پژوهش های علمی از مطالعات مورد بررسی حاصل شد که به شناخت دانش موجود درباره فساد منجر می شود.

۴. یافته ها

یافته های پژوهش، ذیل در سه محور کلی مشتمل بر یافته های مربوط به ویژگی های شکلی، روشنی و محتوایی ارائه می شود.

۱-۴. بررسی شکلی مطالعات

اطلاعات شکلی، ویژگی های صوری تحقیقات انجام شده بدون توجه به ارتباط اجزای درونی مطالعات مورد بررسی را شامل می شود. اطلاعات به دست آمده از فرم تلخیص، نشان می دهد بیشترین شمار پژوهش های انجام شده درباره فساد، در حوزه مدیریت و کمترین تعداد در حوزه روانشناسی بوده است (جدول شماره ۱).^۳ حجم مطالعات انجام شده در حوزه مدیریت (۴۱ درصد) و در حوزه اقتصاد (درصد) بیشتر از دیگر حوزه ها بوده است که آشکار می کند این مسئله بیشتر به عنوان نشانه ای از اشکال در مدیریت دولت و یا مؤثر بر متغیرهای اقتصادی مورد توجه قرار گرفته است و نه مسئله ای اجتماعی.

1. Fa.journals.sid.ir

2. www.noormags.ir

۳. درصد ها، رُند (سرراست) شده اند.

دوراهی تعارض و سازش: واکاوی اجرای مهربه در میان زنان مراجعه‌کننده به دادگاه شهریار

جدول شماره ۱: پراکندگی حوزه‌های علمی در مطالعات فساد در ایران در دوره موردنرسی

درصد	فراوانی	حوزه	درصد	فراوانی	حوزه
۱۰٪	۳	علوم سیاسی	۴۱٪	۱۲	مدیریت
۱۰٪	۳	علوم اجتماعی	۲۴٪	۷	اقتصاد
۱۰٪	۳	حقوق	۳٪	۱	روان‌شناسی
۲۹				جمع کل	

«پژوهش اجتماعی، در پی پاسخگویی به پرسش‌های پژوهش است» (بلیکی، ۱۳۹۱: ۲۳) و به باور بلیکی همه پرسش‌های پژوهشی را می‌توان به سه نوع فروکاست که عبارت‌اند از پرسش‌های چیستی، چرایی و چگونگی. پرسش‌های چرایی، به دنبال فهم یا بازگفت موضوع و یافتن سازوکارهایی هستند که به معلول موردنرسی منجر شده‌اند. پرسش‌های چگونگی، به نوع مداخلات مربوط می‌شوند؛ همه بررسی‌های دیگر را می‌توان در گروه پرسش‌های «چیست» قرار داد. با این معیار، واکاوی پراکندگی موضوعات (عنوانی) پژوهش‌های موردنرسی نشان می‌دهد بیشتر آن‌ها به دنبال پرسش‌های چیستی هستند. پس از آن، فراوانی با تحقیقاتی است که به بررسی سازوکارهای مقابله با فساد یا به عبارتی پرسش‌های چگونگی پرداخته‌اند و درنهایت، پرسش‌های چرایی مورد بررسی بوده‌اند. مطالعات اخیر در پی آزمون مدلی علی برای تبیین فساد بوده‌اند. (جدول شماره ۲).

جدول شماره ۲: پراکندگی مطالعات فساد بر حسب نوع پرسش در دوره موردنرسی

درصد	فراوانی	انواع پرسش‌ها
۴۴٪	۱۳	چیستی (رابطه متغیرها و توصیف)
۳۱٪	۹	چگونگی (مقابله با فساد)
۲۴٪	۷	چرایی (تأثیر متغیرها)

در انتخاب پژوهش‌ها برای مطالعه، وجود قاعدهٔ صریح یا ضمنی تئوریک، یکی از معیارهای ورود بوده است و پژوهش‌هایی که فاقد هرگونه آموزهٔ نظری بوده‌اند، کنار گذاشته شدند. از میان موارد بررسی شده، ۱۶ نمونه به طور مشخص از تئوری استفاده کرده و دو مورد به شیوهٔ برساخت‌گرایی و تئوری زمینه‌ای، اقدام به تولید گزارهٔ نظری نموده بودند.

جدول شماره ۳، فراوانی تغوری های مورد استفاده در حوزه های مختلف را نشان می دهد. به نظر برای تحلیل فساد، بیشتر نظریه ها با تأکید بر محل وقوع فساد از نوع سازمانی انتخاب شده اند.

جدول شماره ۳: پراکندگی مطالعات فساد بر حسب نوع تغوری و حوزه مطالعه در دوره مورد بررسی

درصد	فراوانی	حوزه	تغوری	درصد	فراوانی	حوزه	تغوری
۶٪	۲	علوم اجتماعی و علوم سیاسی	نوسازی	۲۰٪	۶	مدیریت	سازمان ها
۶٪	۲	حقوق	پیشگیری از جرم	۳٪	۱	مدیریت	فناوری اطلاعات
۳٪	۱	اقتصاد	دولت رانتیر	۳٪	۱	مدیریت	اخلاق
۳٪	۱	اقتصاد	اقتصاد سیاه	۶٪	۲	علوم اجتماعی و سیاسی	حکمرانی

۴-۴. بررسی روشی مطالعات

بررسی روشی مطالعات مورد بررسی، نشان می دهد مسئله فساد با کدام رویکرد پژوهشی و در چه سطحی مورد بررسی علمی قرار گرفته و کدام تکنیک های تحلیلی برای تحلیل یافته ها استفاده شده است. برپایه یافته های پژوهش حاضر، در بررسی فساد بیشتر از روش تحقیق کمی (۵۸ درصد) استفاده شده است و روش های ترکیبی با سهم ۲ درصدی به کمترین میزان به کار گرفته شده اند. همچنین اکثر تحقیقات با به کارگیری داده های بین کشوری و در سطح کلان انجام شده اند. همچنانی از آن بیشترین فراوانی به ترتیب با پژوهش های سطح میانه و خرد بوده است (جدول شماره ۴).

جدول شماره ۴: پراکندگی مطالعات فساد بر حسب روش و سطح تحلیل در دوره مورد بررسی

درصد	فراوانی	سطح تحلیل	درصد	فراوانی	روش
۲۰٪	۶	خرد	۵۸٪	۱۷	کمی
۲۴٪	۷	میانه	۳۴٪	۱۰	کیفی
۵۵٪	۱۶	کلان	۶٪	۲	ترکیبی

از بین تکنیک‌های گردآوری داده، بیشتر داده‌های ثانویه موجود مورد بررسی قرار گرفته است (جدول شماره ۵). این داده‌های ثانویه، یا با محوریت اسناد موجود بوده است و یا برداههای آماری موجود متمرکزبوده است.

همچنین در مواردی که گردآوری داده صورت گرفته، غالباً تکنیکی از پرسشنامه و مصاحبه استفاده شده و هیچ مطالعه‌ای با روش مشاهده داده گردآوری نکرده است.

جدول شماره ۵: پراکندگی مطالعات فساد بر حسب تکنیک گردآوری و تحلیل داده در دوره مورد بررسی

درصد	فراوانی	تکنیک تحلیل داده	درصد	فراوانی	تکنیک گردآوری داده
۳۴٪	۱۰	آمار توصیفی و استباطی	۳٪	۱	مصاحبه
۳۱٪	۹	روش‌های پیشرفته آماری (مدل‌سازی)	۲۰٪	۶	پرسشنامه
			۲۴٪	۷	داده ثانویه (اسناد)
۳۱٪	۹	کیفی (تحلیل گفتمان، تحلیل محتوا)	۲۰٪	۶	تکنیکی
			۳۱٪	۹	داده‌های ثانویه (آمار)

همچنین برای تحلیل داده‌ها، با درصدهای مشابهی تکنیک‌های آماری توصیفی و استباطی (۳۴ درصد)، تکنیک‌های پیشرفته آماری (۳۱ درصد) و تکنیک‌های کیفی (تفسیر، تحلیل گفتمان، تحلیل محتوا) (۳۱ درصد) مورد استفاده بوده‌اند.

در ۶۵ درصد موارد، از تکنیک‌های کمی برای تحلیل داده‌ها استفاده شده که پیامد به کارگیری روش تحقیق کمی در پژوهش‌هاست.

۳-۴. بررسی محتوایی مطالعات

در بررسی محتوایی، تناسب بخش‌های درونی مطالعات مورد توجه بوده است؛ از این‌رو از یک سو تناسب اهداف با یافته‌ها و از سوی دیگر تناسب یافته‌ها با پیشنهادها و راهکارها مدنظر قرار گرفت که به شرح جداول شماره‌های ۶ و ۷ ارائه شده است.

راهکارها و پیشنهادهای ارائه شده، در بیشتر موارد (۵۱ درصد) برآمده از تحقیق و نتایج آن نیست. تعداد راهکارها زیاد و ساختار آن‌ها گستره و پراکنده است.

جدول شماره ۶: پراکندگی مطالعات فساد بر حسب تابعیت اهداف، یافته‌ها و پیشنهادها

						نوع تابعیت
تابعیت ندارد		تابعیت دارد		تابعیت دارد		
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
-	-	۱۳٪	۴	۸۰٪	۲۵	تابعیت اهداف با یافته‌ها
۲۷٪	۸	۲۴٪	۷	۴۸٪	۱۴	تابعیت یافته‌ها با راهکارها یا پیشنهادها

با طبقه‌بندی پیشنهادهای ارائه شده در مطالعات مورد بررسی به پیشنهادهای سطح بین‌المللی، ملی-کلان، سازمانی-میانی و خرد، آشکار می‌شود از میان ۱۵۱ پیشنهاد، ۹ پیشنهاد در سطح بین‌المللی، ۹۸ پیشنهاد در سطح ملی-کلان و ۴۴ پیشنهاد در سطح سازمانی-میانی بوده‌اند. جدول شماره ۷، فراوانی و نمونه‌هایی از پیشنهادهای هر سطح را ارائه می‌دهد. نکته بر جسته، عدم توجه به پیشنهادهای سطح خرد در کاهش فساد است.

جدول شماره ۷: پراکندگی مطالعات فساد بر حسب پیشنهاد در سطوح مختلف

سطح	پیشنهاد کلیدی هر سطح	مصادیق پیشنهاد و راهکار	درصد	فراوانی	سطح
بین‌المللی	افزایش تعاملات بین‌المللی	<ul style="list-style-type: none"> ▪ توانمندسازی نظارت بخش خصوصی بر بانک‌های کشورها؛ ▪ مقررات زدایی در بخش بانکی کشورهای عضو OPEC؛ ▪ تصویب رسمی لایحه الحق ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با فساد. 	۵٪	۹	بین‌المللی
ملی-کلان	افزایش قانون‌گرایی مدنی کاستن از تصدی‌گری دولت‌ها ایجاد سازوکارهای شفافیت	<ul style="list-style-type: none"> ▪ افزایش شفافیت و پاسخگویی، ثبات سیاسی، افزایش قانون‌گرایی؛ ▪ تلاش برای رهایی از سیاست‌زدگی و عوام‌گرایی در مقایله با فساد؛ ▪ ایجاد نهادی مستقل و فراقوهای بمنظور ارزیابی اقدامات پیشگیرانه از فساد؛ ▪ پیش‌بینی سازوکارهای تشویقی برای پایه‌ریزی نهادهای مردمی با هدف پیشگیری از فساد؛ ▪ ایجاد و نهادینه کردن یک سیستم دموکراسی کارآمد؛ ▪ کاهش اندازه دولت؛ ▪ فراهم آوردن حق اظهارنظر و مطالبه و پاسخگویی در چهارچوب یک نظام دموکراسی کارآمد. 	۶۴٪	۹۸	ملی-کلان

دوراهی تعارض و سازش: واکاوی اجرای مهربه در میان زنان مراجعته‌کننده به دادگاه شهریار

ارتقای سطح عدالت ارتقای فرهنگ سازمانی نظرارت در سازمانها	<ul style="list-style-type: none"> ▪ عادلانه کردن: حقوق دریافتی کارکنان، برنامه کاری روزانه، حجم کار، ترکیب منافع و مزایای پرداختی؛ ▪ اهمیت دادن به اطلاعاتی که کارمند وارد سازمان می‌کند؛ ▪ داشتن دید مثبت به اطلاعات کارکنان، استفاده مؤثر از تکنولوژی روز؛ ▪ ارتقای فرهنگ سازمانی؛ ▪ توجه به منابع انسانی؛ ▪ به کمترین میزان رساندن تبعیض در پرداخت حقوق، توزیع فرصت‌های شغلی، تشویق و تنبیه؛ ▪ بازبینی نحوه نظارت از نظر فراهم کردن بستر کنترل و نظارت دقیق، مستمر و بهنگام. 	۲۹٪	۴۴	سازمانی- میانی
---	---	-----	----	-------------------

همان طور که در جدول شماره ۲ آمده است، تنها ۷ نمونه از مطالعات به بررسی علل فساد پرداخته اند. در ادامه در جدول شماره ۸، تئوری های مورداستفاده برای تبیین علل بروز فساد دسته بندی شده است. بر پایه اطلاعات جدول یادشده، علل بروز فساد در ۵۷ درصد موارد با استفاده از تئوری های حوزه مدیریت و در ۴۲ درصد موارد با بهره‌گیری از تئوری های حکمرانی که بیشتر در حوزه علوم سیاسی قرار دارد، مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول شماره ۸: پراکندگی مطالعات فساد بر حسب نوع تئوری و متغیرهای انتخاب شده برای تحلیل

تئوری	فراآنی	درصد	علل و متغیرهای طرح شده
سازمانی و مدیریتی	۴	۵۷٪	نظام پرداخت؛ گروههای غیررسمی؛ پیچیدگی عمودی ساختار سازمانی؛ تمرکز زیاد؛ محیط بیرونی بی ثبات؛ عدالت ادراک شده (توزیعی، رویه‌ای، تعاملی، اطلاعاتی)؛ ضعف در وظایف مدیریت؛ ضعف سیستم نظارتی و ارزیابی.
حکمرانی	۳	۴۲٪	حاکمیت قانون، پاسخگویی و شفافیت؛ نوسازی اقتصادی از بالا؛ مکانیسم‌های اعمال نفوذ؛ افزایش تأثیر اندازه دولت و دموکراسی که منجر به کاهش فساد می‌شود.

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

فساد اداری یا سازمانی، به عنوان یکی از چالش‌های جدی جامعه ایرانی مطرح است. سوءاستفاده از اختیارات عمومی در راستای منافع شخصی به عنوان تعریف مفهوم فساد، شیوع بالائی در بیشتر جوامع در حال توسعه از جمله ایران دارد. رتبه ایران در شاخص ادرارک فساد، هم‌راستا با باور عمومی مردم مبنی بر رواج کنش‌های فسادآلود در نهادهای دولتی است؛ هرچند پرونده‌های قضائی مطرح شده در سال‌های اخیر، تردیدها در این زمینه را کاهش داده است. این‌گونه شیوع فساد، هزینه‌های جبران ناپذیری را در بخش‌های مختلف جامعه بر جای گذاشته که مهم‌ترین آن هدررفت سرمایه ملی و کُندشدگان مسیر توسعه است. چالش‌بودن فساد اداری، موجب توجه محققین با رویکردها و اهداف مختلف شده است. در دو دهه اخیر مطالعات متعددی با محوریت فساد اداری در ایران صورت گرفته که بررسی و مرور نظام‌مند آن‌ها برای رسیدن به شناخت و تصویری مناسب از فساد اداری، ضروری است. برهمنی اساس، این مطالعه از طریق روش «مرور نظام‌مند» تلاش کرد تحلیلی در سه محور شکلی، روشنی و محتوایی از مطالعات منتخب در حوزه فساد اداری در ایران ارائه دهد.

بررسی مطالعات از منظر «شکلی»، گویای آن است که اساساً فساد از دیدگاه مدیریتی و اقتصادی مورد بررسی قرار گرفته است. این موضوع نشان می‌دهد برخلاف نگرش برخی پژوهشگران حوزه فساد که آن را اساساً چالشی اجتماعی در نظر گرفته‌اند (رفعی پور، ۱۳۸۸)، بیشتر محققین آن را به مثابه چالشی مدیریتی و اقتصادی مدنظر قرار داده‌اند. درنتیجه این موضوع موجب کاربست بیشتر رویکردهای مدیریتی و در عین حال توصیف چیستی و چگونگی فساد در مطالعات شده و بدین ترتیب جای مطالعات تبیینی خصوصاً با رویکردهای اجتماعی کم‌زنگ است. اهمیت این یافه در آن است که کنش‌های فسادآلود در بستر اجتماعی و فرهنگی فسادزا فرست بروز می‌یابند و لازم است مسئله فساد از منظر جامعه شناختی مورد بررسی قرار گیرد. در این زمینه، کاربست رویکرد نظام‌ها و جامعه منشوری می‌تواند راهگشا باشد. در عین حال با توجه به این‌که اساساً فساد موضوعی بین‌رشته‌ای است، انجام مطالعات بین‌رشته‌ای در این حوزه راه را برای شناخت بهتر مسئله باز می‌کند (هوپرسن، ۱۳۹۴).

از سوی دیگر بررسی «روشنی» مطالعات، نشانگرانجام بیشتر مطالعات در حوزه فساد اداری با روش کمی و کلان‌بودن سطح تحلیل این مطالعات است. درواقع، عمدۀ مطالعاتی که در حوزه مدیریت و اقتصاد صورت گرفته، با کاربست داده‌های ثانویه بین‌کشوری انجام شده و تکنیک‌های رایج در مطالعات، تکنیک‌های کمی به خصوص تکنیک‌های پیشرفتۀ کمی بوده است. منبع داده‌های ثانویه نیز سازمان‌ها و نهادهای فرامرزی فعال در حوزه فساد (مثل سازمان شفافیت بین‌الملل) و یا سازمان‌های مرتبط با توسعه (مثل بانک جهانی) بوده‌اند. استفاده از داده‌های سازمان‌های بین‌المللی، از نشانه‌های ناتوانی در دسترسی به داده‌ها و یا عدم وجود داده‌های مناسب داخلی (به لحاظ کمی و کیفی) در سطح ملی، منطقه‌ای و در سطح بخش‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است. این مشکل می‌تواند یکی از دلایل تجمیع مطالعات فساد در حوزه مدیریت و اقتصاد باشد. در عین حال با توجه به عدم حضور نمایندگان این سازمان‌ها در کشورمان، به نوعی می‌توان

اعتبار این داده‌ها را زیر سؤال برد. افرون برآن، یکی از چالش‌های برجستهٔ مطالعات فساد در بخش روش، کمزنگ‌بودن روش کیفی و تکنیک‌های این روش در تحلیل فساد است. اهمیت به کارگیری روش‌های کیفی در شناخت پدیدهٔ فساد، برآمده از دشواربودن دستیابی به این شناخت در میدان و این واقعیت است که کمی‌سازی آن موجب عدم شناخت دقیق فساد خواهد شد؛ چراکه فساد دارای ویژگی پنهان‌شدن است و محققین به راحتی نمی‌توانند تجربهٔ کنش‌های فسادآلود را کمی‌سازی کنند. بدین‌ترتیب مطالعات کیفی و حتی مطالعات ترکیبی، می‌تواند در شناخت بهتر مسئلهٔ فساد راهگشا باشد (بادر و همکاران، ۲۰۱۳).

بررسی «محتوایی» مطالعات نیز نشان می‌دهد اهداف پژوهش‌ها با یافته‌ها همخوانی دارد، اما راهکارها و پیشنهادها همگی متناسب با یافته‌ها نیست. این موضوع، بیانگر وجود مسئله‌ای بفرنج در بیشتر مطالعات مربوط به حوزهٔ علوم اجتماعی است؛ چراکه ارائهٔ هرگونه راهکار باید برپایهٔ یافته‌ها باشد که معمولاً این‌گونه نیست. با وجود این‌که اساساً فساد متغیری چندسطحی در علت ایجادی است، ولی مطالعات علی‌اندک در این زمینه، بیشتر در حوزهٔ مدیریتی و سازمانی بوده است و ناگزیر بیشتر علت‌های پیشنهادی فساد، متغیرهای سازمانی را در برمی‌گرفته است؛ با این وصف عمدۀ پیشنهادها و راهکارها (۶۴ درصد) در سطح ملی و کلان بوده است. وانگهی، ازان‌جاکه اساساً فساد به عنوان مسئله‌ای اجتماعی در تحقیقات مدنظر قرار نگرفته، بالطبع راهکارهایی در این سطح به منظور کاهش فساد هم پیشنهاد نگردیده است؛ هرچند مطالعات در این حوزهٔ کمترین توجه را به سطح فردی و یا روان‌شناسی فساد نشان داده‌اند. از این دیدگاه، کنش‌های فسادآلود در نهایت کنش‌های فردی به حساب می‌آیند که فرایندهای روان‌شناختی در رخداد آن نقش دارند. درمجموع می‌توان گفت وقوع فساد متأثر از زمینه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و حتی فرهنگی است؛ بنابراین لازمهٔ راهکارهای پیشگیرانهٔ مؤثر در این زمینه، ارائهٔ تحلیلی چندسطحی از آن است؛ چراکه اساساً فساد موضوعی چندبعدی و بین‌رشته‌ای است و سازه‌های نظری ترکیبی می‌تواند در مطالعهٔ دقیق تر فساد به کار آید.

با توجه به کاستی‌های موجود در تحقیقات بررسی شده، موارد زیر پیشنهاد می‌گردد:

- تولید متون علمی از راه تألیف یا ترجمه با هدف شناساندن رویکردهای نوین نظری در تبیین فساد و معرفی روش‌های نوین پژوهش ازجمله رویکرد فازی و تحلیل‌های کیفی تطبیقی تاریخی؛
- گام‌نها در پژوهشگران حوزهٔ اجتماعی به عرصهٔ مطالعات فساد و تعریف فساد به عنوان مسئله‌ای اجتماعی در نقطه عزیمت پژوهش‌ها که سبب می‌شود زوایا و ابعاد اجتماعی و دیده‌نشده این موضوع مورد بررسی و کندوکا و قرار گیرد؛
- تأکید بر رویکردهای بین‌رشته‌ای در مطالعات فساد به ویژه تقویت رویکردهای روان‌شناختی و حقوقی در مطالعات فساد؛
- آسان‌کردن دسترسی به اطلاعات موجود و برنامه‌ریزی برای گردآوری اطلاعات جدید ملی، منطقه‌ای و بخشی به منظور درک ماهیت و ویژگی‌های خاص و میزان پراکندگی شاخص‌های

- فساد در کشور ایران در مناطق و بخش‌های خاص؛ زیرا با شناخت ویژگی‌های بومی مسئله فساد می‌توان علل قابل کنترل را در این پدیده پیدا کرد و برای مقابله با فساد از آن‌ها بهره برد؛
- تلاش برای تبیین فساد با استفاده از سازه‌های نظری ترکیبی و نگاهی کلگرایانه به منظور درک الگوهای بروز فساد و یافتن مسیرها یا موقعیت‌هایی که می‌توان برای تغییر وضعیت در آن‌ها مداخله نمود؛
 - توجه به بزه‌دیدگان فساد که در ادبیات امروز این حوزه به ایشان پرداخته می‌شود. «شناسایی و معروفی بزه‌دیدگان و آسیب‌دیدگان از فساد، باعث می‌شود آن‌ها یک چهره ویک صدا پیدا کنند؛ و طبق نظریه اخلاقی، بزه‌دیدگانی که می‌توان آن‌ها را دید و صدایشان را شنید، کسانی هستند که مورد توجه واقع می‌شوند» (دوگراف و سایرین، ۱۳۹۴: ۳۵۲).

منابع

- آکرم، سوزان (۱۳۹۴). اقتصادنہادی فساد. در: خیال‌دوگراف؛ پیتر و اخخار؛ پتریک فون مارافیک. چشم اندازهای نظری فساد. ترجمه‌هایی هژبرالساداتی؛ داود حسینی‌هاشم‌زاده؛ جلیل باری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- آناریک، کریستوفر (۱۳۸۸). فساد اقتصادی در جهان، مروری بر تحقیقات معاصر. ترجمه‌موسسه تحقیقات تدبیر اقتصاد، تهران: مؤسسه تحقیقاتی تدبیر اقتصاد.
- ابوالحسنی، سید رحیم (۱۳۸۶). فساد سیاسی از نظر برخی متکران مسلمان. فصلنامه سیاست دانشکده حقوق و علوم سیاسی، شماره ۳۷.
- ازکیا، مصطفی (۱۳۸۵). فراتحلیل مطالعات رضایت شغلی در سازمان‌های آموزشی / بررسی و ترکیب نتایج پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد. مطالعات جامعه‌شناسی، ۱-۲۶: ۲۷.
- آقابابایی، حسین (۱۳۸۶). راهبردهای جدید سیاست جنایی در مبارزه با فساد با تأکید بر جرائم ارتشا و اختلاس. نامه مفید، شماره ۱۱۹-۱۳۶: ۶۱.
- الوانی، سید مهدی؛ زرندی، سعید؛ عرب‌سرخی، ابوذر (۱۳۸۹). مؤلفه‌های تدوین استراتژی ملی مبارزه با فساد جمهوری اسلامی ایران. نشریه مدیریت دولتی، شماره ۴(۲): ۳-۲۲.
- افشاری، اسماعیل (۱۳۷۳). بررسی راهکارهای جلوگیری از فساد مالی ناشی از پورسانت در معاملات توسط مدیران. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس تهران).
- آتشک‌همان، محمد (۱۳۹۴). ارائه ملی برای تبیین فساد در مدارس دولتی ایران. تزکتا. دانشگاه‌شهری بهشتی.
- الیاسی، علیرضا (۱۳۹۲). بررسی رابطه بین عدالت‌سازمانی ادارک‌شده کارکنان و کاهش فساد اداری: مطالعه موردی اداره کل امور مالیاتی شمال تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز.
- آقایی نژاد، حمید (۱۳۹۰). سازوکارهای پیشگیری از فساد اداری در پرتو حکمرانی مطلوب، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد نراق.
- بلکی، نورمن (۱۳۹۱). طراحی پژوهش‌های اجتماعی، ترجمه حسن چاووشیان، تهران: نی.
- تکلی، عبدالله (۱۳۹۱). طراحی شخص‌های ملی سنجش فساد اداری در ایران. تزکتا. دانشگاه تهران.
- حسینی‌هاشم‌زاده، داود (۱۳۹۴). مفهوم‌شناسی، تعاریف و گونه‌شناسی فسادر: خیال‌دوگراف؛ پیتر و اخخار؛ پتریک فون مارافیک.
- چشم‌اندازهای نظری فساد. ترجمه‌هایی هژبرالساداتی؛ داود حسینی‌هاشم‌زاده؛ جلیل باری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- حیدری، حسین؛ جهانگیرزاده، جواد؛ سعیدپور، لسیان (۱۳۹۴). تأثیر اندازه دولت و دموکراسی بر فساد کشورهای عضو اپک. مجلس و راهبرد. دوره ۲۲، ۸۱: ۱۷۸-۲۱۲.

دوراهی تعارض و سازش: واکاوی اجرای مهربه در میان زنان مراجعته‌کننده به دادگاه شهریار

- حقیقیان، منصور؛ کریمی‌زاده، سمیه؛ نظری، جواد (۱۳۹۱). بررسی برخی عوامل اجتماعی مؤثر بر فساد اداری. مورد مطالعه: سازمان‌های اداری شهریزد. *جامعه‌شناسی کاربردی*. دوره ۲۳. شماره ۴۸ (۴): ۱۴۲-۱۲۵.
- حقیقیان، محمد (۱۳۹۲). مطالعه تطبیقی سیاست‌های مبارزه با فساد اداری در جمهوری اسلامی ایران، ترکیه و پاکستان و رائے الگوی مطلوب. (تزریقی دانشگاه تهران).
- حسین‌مردی، هانیه (۱۳۹۰). تأثیر جنسیت بر فساد مالی در کشورهای منتخب جهان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه مازندران.
- خداداد حسینی، حمید؛ فرهادی نژاد، محسن (۱۳۸۰). بررسی فساد اداری و روش‌های کنترل آن. مدرس. دوره ۵ (۱): ۵۳-۳۷.
- خلیلی‌پاچی، عارف (۱۳۹۴). تحلیل قانون ارتقای سلامت اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰ از منظر جرم‌شناسی پیشگیری. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهریزد).
- خورسند آسیابر، حمید (۱۳۹۲). مطالعه و بررسی رابطه بین شاخص‌های توسعه انسانی و فساد اداری در کشورهای منتخب طی سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران.
- وزارت، فرانک (۱۳۹۴). فساد و مبارزه با آن در جوامع منشوری. در: خیال‌دوگراف؛ پیتر واختنار؛ پتریک فون مارافیک. چشم اندازهای نظری فساد. ترجمه‌هاینی هژبرالساداتی؛ داود حسینی هاشم‌زاده؛ جلیل‌یاری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- دوگراف، خیالت؛ واختنار، پیتر؛ هاندربام، میشل (۱۳۹۴). ساخت فساد. در: خیال‌دوگراف؛ پیتر واختنار؛ پتریک فون مارافیک. چشم اندازهای نظری فساد. ترجمه‌هاینی هژبرالساداتی؛ داود حسینی هاشم‌زاده؛ جلیل‌یاری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- دانایی‌فرد، حسن (۱۳۸۳). استراتژی مبارزه با فساد: آیا فاکتور اطلاعات فساد اداری را کاهش می‌دهد؟ فصلنامه مدرس علوم انسانی. ۹ (۲): ۱۱۷-۱۰۱.
- راغفر، حسین (۱۳۸۸). دولت، فساد و فرستادهای اجتماعی. تهران: انتشارات نقش و نگار.
- روپنستاین، ولیام د؛ فون مارافیک، پتریک (۱۳۹۴). ماکس ویر، بوروکراسی و فساد. در: خیال‌دوگراف؛ پیتر واختنار؛ پتریک فون مارافیک. چشم اندازهای نظری فساد. ترجمه‌هاینی هژبرالساداتی؛ داود حسینی هاشم‌زاده؛ جلیل‌یاری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- ریبعی، علی (۱۳۸۳). زندگانی فساد. تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت ارشاد.
- رفیعی‌پور، فرامرز (۱۳۸۸). سلطان اجتماعی فساد. تهران: سه‌امی انتشار.
- سلیمی، غلام‌رضن؛ پورعزت، علی اصغر (۱۳۸۹). بررسی تأثیر رابطه ادراک‌بی عدالتی در سازمان برگسترش میل به فساد اداری. اندیشه مدیریت راهبردی، دوره ۴ شماره ۱۵۹-۱۳۱.
- سردارنیا، خلیل‌الله (۱۳۸۶). تبیین ساختارگرای سیاسی-اقتصادی از فساد اقتصادی در ایران-پهلوی دوم. پژوهشنامه علوم سیاسی، شماره ۶: ۵۸-۳۳.
- ساعی، علی (۱۳۹۲). روش پژوهش تطبیقی؛ بر رویکرد تحلیل کمی، تاریخی و فازی. تهران: آگاه.
- شفاقی شهری. وحید (۱۳۸۸). بررسی اثرات فساد مالی بر رشد اقتصادی و نابرابری درآمدی. تزریقی دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- صادقی، حسین؛ عصاری، عباس؛ شفاقی شهری، وحید (۱۳۸۸). اندیشه‌گری فساد مالی در ایران با استفاده از منطق فازی (رویکرد اقتصادی). پژوهشنامه اقتصادی. دوره ۱۰، شماره ۴: ۱۷۴-۱۳۹.
- صیادزاده، علی (۱۳۹۰). بررسی فساد و سرمایه اجتماعی در الگوهای رشد: یک مطالعه بین کشوری. تزریقی دانشگاه مازندران.
- عبداللهی نژاد، علیرضا؛ افخمی، حسین (۱۳۹۱). ارتباطات سیاسی در ایران: فراتحلیل مقالات علمی موجود. جستارهای سیاسی معاصر، سال سوم، ۱: ۹۵-۱۱۳.
- عباسی، مهدی و سراج‌زاده، سیدحسین (۱۳۹۴). مسائل روش‌شناسختی در مرور نظاممند همراه با ارزیابی مقالات ایرانی مبتنی بر این روش، مجله مطالعات اجتماعی ایران، دوره نهم، شماره ۲: ۱۶۰-۱۲۲.

- عظیمی، حسین؛ عطافر، علی؛ شانمی بزرگی، علی (۱۳۸۹). بررسی عوامل مدیریتی و سازمانی مؤثر بر فساد اداری-مالی در سازمان‌های دولتی مراکز استان‌های اصفهان و زنجان. اندیشه راهبردی، دوره ۴، شماره ۱-۱۴۷: ۲-۱۴۷.
- عسگری سشن. حامد (۱۳۹۱). مقایسه اثر فساد مالی بر توسعه مالی در کشورهای عضو OPEC و کشورهای OECD. ترکیه: دانشگاه تربیت مدرس.
- فاضلی، محمد؛ جلیلی کناری، محمد (۱۳۹۱). تبیین سطح فساد: بررسی تطبیقی اثر حاکمیت و حکمرانی خوب. راهبرد اجتماعی و فرهنگی، شماره ۲ (۵): ۴۰-۷.
- فرهادی نژاد، محسن (۱۳۷۹). بررسی علل فساد اداری و شیوه‌های کنترل آن از نظر مدیران استان خراسان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت مدرس.
- کایدن، ای. جرالد (۱۳۹۴). دیباچه در: خیال‌دگر؛ پیتر واخنا؛ پتریک فون مارافیک. چشم اندازهای نظری فساد. ترجمه هانیه هژبر الساداتی؛ داود حسینی هاشم‌زاده؛ جلیل یاری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- مرزبان، حسین؛ حسین پور، حمید رضا (۱۳۹۱). فساد و بار مقرراتی بخش عمومی. تحقیقات اقتصادی. شماره ۹۹: ۱۵۶-۱۳۵.
- مختارزاده. خدیجه (۱۳۹۴). طراحی و تبیین مدل سیاست‌گذاری مبارزه با فساد اداری در افغانستان. ترکیه: دانشگاه تهران.
- محبی نژاد. آزاده (۱۳۹۰). طراحی ساختار سازمانی مناسب در جهت کاهش فساد اداری در سازمان‌های اداری: مطالعه موردی بانک ملی ایران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه پیام نور تهران.
- معینی. منصوره (۱۳۹۱). بررسی تأثیر فرهنگ سازمانی بر فساد اداری. مورد مطالعه: دانشگاه علامه طباطبائی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهری بهشتی.
- محسنی، منوچهر (۱۳۸۶). جامعه‌شناسی انحرافات اجتماعی. تهران: طهوری.
- نجفپور. شعبان (۱۳۹۳). تحلیل وضعیت رسانه در سیاست‌گذاری مبارزه با فساد در جمهوری اسلامی ایران. مبتنی بر نظام درستکاری. ترکیه: دانشگاه تهران.
- هیلر، پترا (۱۳۹۴). درک فساد: با استفاده از نظریه نظامها. در: خیال‌دگر؛ پیتر واخنا؛ پتریک فون مارافیک. چشم اندازهای نظری فساد. ترجمه هانیه هژبر الساداتی؛ داود حسینی هاشم‌زاده؛ جلیل یاری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- هیوود، پل (۱۳۸۱). فساد سیاسی. ترجمه محمد طاهری؛ قاسم بنی هاشم؛ پرویز دلیرپور، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- هوبرتس، لودبیلو. جی. سی (۱۳۹۴). رویکرد چندگانه به پژوهش‌های فساد: به سوی یک چهارچوب چندسطحی جامع برای مطالعه و عمل‌شناسی فساد. در: خیال‌دگر؛ پیتر واخنا؛ پتریک فون مارافیک. چشم اندازهای نظری فساد. ترجمه هانیه هژبر الساداتی؛ داود حسینی هاشم‌زاده؛ جلیل یاری؛ محمد فاضلی، تهران: آگاه.
- Ackerman, S. (2006). International handbook on the economics of corruption. Edward Elgar publishing limited.
 - Bader, F., Patrick, v. M., Guy, P., & Michael, T. (2013). Corruption, method choice, and constraints exploring methodological pluralism in corruption research. (*Dys-)Functionalities of Corruption*: 7, 13-32. <https://DOI 10.1007/s12286-013-0154-9>
 - Denscombe. M. (2017). The Good Research Guide For small-scale social research projects Fifth edition, Library of Congress Cataloging-in-Publication DataCIP data applied
 - Grant, M. J., & Booth, A. (2009). A typology of reviews: an analysis of 14 review types and associated methodologies. *Health information & libraries journal*, 26(2), 91-108. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1471-1842.2009.00848.x>
 - Senior, I. (2006). Corruption- the world's big c. cases, causes, consequences, cures. Publisher; The Institute of economic affairs.